

Συστημική Οικονομική Βία Εργαζόμενοι και μετανάστες υπό καθεστώς τρομοκρατίας

Παρέμβαση του Δικτύου για την Περιεκτική Δημοκρατία με αφορμή την δολοφονική επίθεση εναντίον της Κωνσταντίνας Κούνεβα

1) Κωσταντίνα Κούνεβα

Τη Δευτέρα στις 22/12/2008 στις 12:10 περίπου το βράδυ η Κωσταντίνα Κούνεβα γενική γραμματέας της Παναττικής Ένωσης Καθαριστριών και Οικιακού Προσωπικού επιστέφοντας από τη δουλειά της δέχτηκε Δολοφονική Επίθεση με ΟΕΥ. Νοσηλεύεται σε κρίσιμη κατάσταση στην εντατική μονάδα του νοσοκομείου Ευαγγελισμός έχοντας υποστεί σοβαρές βλάβες στα μάτια και στο πρόσωπο, με αποτέλεσμα να έχει χάσει την όρασή της από το ένα μάτι και να έχει υποστεί μόνιμες βλάβες σε άλλα ζωτικά όργανα. Κινδυνεύει η ίδια η ζωή της.

Η Κωσταντίνα, είναι γυναίκα, μητέρα ενός ανήλικου παιδιού, εργαζόμενη, συνδικαλίστρια και μετανάστρια. Δεν της έφτανε όμως αυτό ήθελε και επέμενε να είναι πραγματική συνδικαλίστρια και να παλεύει για εργατικά δικαιώματα. Τέτοιο θράσος δεν μπορούσε να γίνει ανεκτό. Έπρεπε να στοχοποιηθεί και να τιμωρηθεί!!

Η Κωσταντίνα και το σωματείο καθαριστριών προσπαθούν και επιμένουν τα τελευταία χρόνια να τραβάνε την κουρτίνα και να αποκαλύπτουν όλα όσα κρύβονται κάτω από τις εργολαβίες, ιδιαίτερα στις δημόσιες υπηρεσίες. Σιωπή!! Το κράτος κάνει πως κοιμάται και δεν καταλαβαίνει! Οι διοικήσεις των οργανισμών, των επιχειρήσεων, των νοσοκομείων κάνουν πως κοιμούνται και δεν καταλαβαίνουν! Ο επίσημος “συνδικαλισμός” κάνει πως δεν καταλαβαίνει!

Συντελούνται κάθε μέρα μικρά και μεγάλα εγκλήματα, ανατρέπονται τα εργατικά κεκτημένα πολλών δεκαετιών, ποδηγετείται η ανθρώπινη αξιοπρέπεια και όλοι “κάνουν την πάπια”. Απαντούν με ένα στόμα ο υπουργός, ο διοικητής του νοσοκομείου, ο πρόεδρος του οργανισμού: “εμένα δεν με ενδιαφέρει”.

“Μα καταπατούνται όλα τα εργατικά δικαιώματα, δεν μας βάζουν ένσημα, δεν μας πληρώνουν τις ώρες που εργαζόμαστε, μας βάζουν και υπογράφουμε λευκά χαρτιά με αποδοχές που ποτέ δεν μας έδωσαν, υπογράφουμε με την πρόσληψη την οικειοθελή αποχώρηση και αυτοί δηλώνουν πλασματικές ώρες, δεν μας πληρώνουν τις υπερωρίες, δεν μας κολλάνε τα βαρέα και δεν θεμελιώνουμε δικαίωμα σύνταξης, μας ασκούν ψυχολογική βία εκβιάζοντάς μας με απολύσεις και «μαύρες λίστες».”

“Στήνουν εργοδοτικά σωματεία για να μας αντιπροσωπεύουν οι Προσωπάρχες και οι υποτακτικοί των εργολάβων. Καταγγέλλουμε καθημερινά στις ελεγκτικές υπηρεσίες, στο ΙΚΑ, στα ανώτατα συνδικαλιστικά όργανα. Κατεβαίνουμε με αγωγές, ομαδικές και ατομικές. Ζητάμε στοιχεία που αφορούν τις εργασιακές μας σχέσεις και επικαλούνται προσωπικά δεδομένα!! Όταν καταφέρνουμε, με χίλια ζόρια, να προσεγγίσουμε τα υπουργικά γραφεία για να εφαρμοστούν τα αυτονόητα και να αλλάξει το νομικό καθεστώς που επιτρέπει στις δημόσιες και στις ιδιωτικές επιχειρήσεις να επικρατούν από την εργοδοσία οι πρακτικές της cosa nostra, ούτε αυτοί καταλαβαίνουν και ας καταγγέλλουμε και στους υπουργούς ότι τα ίδια γίνονται με τις εργολαβίες καθαρισμού και μέσα στα υπουργεία τους!! Ίδια λίγο πολύ αντιμετώπιση, από τα ΣΕΠΕ και τα ΚΕΠΕΚ που καταφεύγουμε για επιθεωρήσεις στους τόπους εργασίας. Υπάρχει ένας τεράστιος φάκελος από τη δράση μας για την εγκληματική συμπεριφορά της εργοδοσίας. Τα καταγγείλαμε και στα ΜΜΕ.”

“Η ΕΜΠΡΑΚΤΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΟΛΩΝ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ Η ΙΔΙΑ: ΔΕΝ ΜΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ!!”

(το ανωτέρω βασίζεται στην Ανακοίνωση/Δελτίου Τύπου της Παναττικής Ένωσης Καθαριστριών και Οικιακού Προσωπικού – 25/12/2008)

2) Το Σύγχρονο Δουλεμπόριο

Η Ελλάδα λόγω της γεωγραφικής της θέσης αποτελεί κύριο διαμετακομιστικό κέντρο προς την Ευρώπη-φρούριο. Οι σύγχρονοι σκλάβοι πληρώνουν υπέρογκα ποσά προκειμένου να πατήσουν πόδι στη «Γη της επαγγελίας». Η μεταφορά τους γίνεται από τις ίδιες μαφίες που ασχολούνται με το λαθρεμπόριο όπλων, ναρκωτικών και λευκής σάρκας. Η έκταση του φαινομένου τα τελευταία χρόνια έχει πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις και βρίσκεται σε άμεση συνάρτηση με την επέκταση της διεθνοποίησης της καπιταλιστικής οικονομίας της αγοράς, αυτό που είναι γνωστό ως παγκοσμιοποίηση, που συνεπάγεται ελαστικές αγορές εργασίας. Η ελαστικοποίηση των αγορών εργασίας μεταφράζεται στην πράξη σε καταπάτηση των όποιων κατακτήσεων των εργαζομένων, με την άγρια εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης των μεταναστών προκειμένου να χτυπηθούν τα μεροκάματα και οι συνθήκες εργασίας των ντόπιων εργαζομένων.

- Οι μετανάστες δεν είναι τουρίστες ούτε είναι άνθρωποι με πολλές επιλογές για τη ζωή τους, μία εκ των οποίων είναι η μετανάστευση –με όλους τους θανάσιμους κινδύνους που στην πράξη αυτή συνεπάγεται. Είναι στην

πραγματικότητα άνθρωποι που δεν έχουν άλλη επιλογή και που εξαναγκάζονται στην έσχατη αυτή λύση ανάγκης εξαιτίας της μαζικής φτώχειας και ανασφάλειας που έχει γενικευτεί παντού στον κόσμο, άλλοτε εξαιτίας της καταστροφής της οικονομικής δομής των κοινοτήτων τους που προκαλεί η απελευθέρωση των αγορών και άλλοτε εξαιτίας των καταστροφικών πολέμων για την επέκταση ή αναπαραγωγή του συστήματος και της εξουσίας που μαίνονται ανά τον πλανήτη: η άρση των προστατευτικών δασμών έχει καταστρέψει την οικονομική αυτοδυναμία των αγροτών του Τρίτου κόσμου που είναι αναγκασμένοι να συναγωνίζονται κολοσσιαίες πολυεθνικές και να αγοράζουν ακόμα και τα βασικά είδη διατροφής —που μέχρι πρότινος παρήγαγαν οι ίδιοι— από αλυσίδες σούπερ μάρκετ·

- η ιδιωτικοποίηση των δημοσίων υπηρεσιών που καλύπτουν μεταξύ άλλων βασικές ανάγκες, όπως ύδρευση, ηλεκτρικό, θέρμανση, μεταφορές, υπηρεσίες υγείας και εκπαίδευσης έχει οδηγήσει σε κατακόρυφη μείωση της απασχόλησης και έχει αυξήσει τους επισφαλείς εργαζόμενους με μισθούς που δεν καλύπτουν ούτε τα στοιχειώδη· οι πόλεμοι σε Ιράκ, Αφγανιστάν, Γιουγκοσλαβία, Παλαιστίνη κ.λπ.: η μόνιμη κατάσταση απόλυτης φτώχειας στην Αφρική που σπαράσσεται συγχρόνως από αμέτρητες εμφύλιες συρράξεις και η βίαιη «αγοραιοποίηση» με τις οδηγίες του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου των χωρών του πρώην ανατολικού μπλοκ έχουν δημιουργήσει μια δεξαμενή εκατ. απελπισμένων που εξαναγκάζονται σε μαζικά κύματα φυγής.

Οι οικονομικές και πολιτικές ελίτ δεν έχουν σε γενικές γραμμές πρόβλημα με την μετανάστευση, αρκεί να είναι «ελεγχόμενη». Αυτό που τους ενοχλεί είναι η μαζική και ανεξέλεγκτη μετανάστευση. Η ελεγχόμενη μετανάστευση έχει γι' αυτούς πολλά πλεονεκτήματα. Στο οικονομικό επίπεδο οι μετανάστες «νόμιμοι», «παράνομοι» ή «ημι-νόμιμοι» στερούνται ακόμα και των στοιχειωδών πολιτικών, κοινωνικών και οικονομικών δικαιωμάτων που «απολαμβάνουν» οι ντόπιοι. Συνεπώς, αποτελούν αντικείμενο άγριας εργασιακής εκμετάλλευσης υπό συνθήκες που δεν θα δέχονταν οι ντόπιοι. Έτσι, οι οικονομικές ελίτ πετυχαίνουν «με έναν σμπάρο δύο τρυγόνια», από τη μια, την αύξηση της παραγωγικότητας και των κερδών και, από την άλλη, ασκούνται πιέσεις πάνω στους μισθούς και τις συνθήκες εργασίας των ντόπιων. Στο ιδεολογικό επίπεδο αποτελούν τον αποδιοπομπαίο τράγο πάνω στον οποίο φορτώνονται ρατσιστικά όλα τα δεινά που μαστίζουν τις τοπικές κοινωνίες, από την αύξηση της ανεργίας μέχρι την αύξηση της εγκληματικότητας, αποκρύπτοντας έτσι το γεγονός ότι η μαζική ανεργία, οι ελαστικές σχέσεις εργασίας και η αύξηση της παραβατικότητας είναι αποτελέσματα ενός συγκεκριμένου συστήματος —αυτού της διεθνοποιημένης οικονομίας της αγοράς— που έχει οδηγήσει σε μαζική εξαθλίωση και ανασφάλεια.

3) Μαύρη Εργασία και Ελαστικές Σχέσεις Εργασίας

Η μαύρη εργασία και οι ελαστικές σχέσεις εργασίας, παρόλο που και τα δύο αποτελούν μορφές οικονομικής βίας και κατάφωρη παραβίαση των κεκτημένων των εργαζομένων, δεν είναι ταυτόσημα φαινόμενα. Η βασική διαφορά τους είναι ότι η μαύρη εργασία είναι ένα φαινόμενο εκτός νομιμότητας και άρα κατά βάση «παράνομο», ακόμα και με την πιο ελαστική εργατική νομοθεσία.

Από την άλλη μεριά οι ελαστικές σχέσεις εργασίας είναι «σχετικά πρόσφατο» φαινόμενο και αφορά όχι μόνο την Ελλάδα αλλά όλες τις χώρες της Ε.Ε. Κύριο χαρακτηριστικό τους είναι ότι έχουν θεσμοθετηθεί και επισήμως με νόμους, διατάγματα κ.λπ. είτε απευθείας σε εθνικό επίπεδο —π.χ. χώρες όπως η Ολλανδία έχουν εφαρμόσει ελαστικές σχέσεις εργασίας πολύ προτού τεθεί σε επίπεδο Ε.Ε. η σχετική συζήτηση και νομοθεσία— είτε σε επίπεδο Ε.Ε. και έχουν ενσωματωθεί στις αντίστοιχες εθνικές νομοθεσίες. Στην Ελλάδα μια σειρά από τέτοιες οδηγίες κ.λπ. έχουν ψηφιστεί εδώ και αρκετά χρόνια. Ήδη από το 1998 ρυθμίζεται με νόμους η λειτουργία των Ι.Γ.Σ.Ε. (Ιδιωτικά Γραφεία Συμβούλων Εργασίας), από το 2001 οι εταιρείες προσωρινής απασχόλησης (ενοικίασης εργαζομένων) κ.λπ. ενώ φυσικά ο μεγαλύτερος εργοδότης απασχολήσιμων με ελαστικές σχέσεις εργασίας είναι το ίδιο το κράτος και η δήμοι με τις εκατοντάδες χιλιάδες των συμβασιούχων, τα προγράμματα stage κ.λπ.

Σκεφτείτε λοιπόν το σκηνικό που έχει δημιουργηθεί στην Ελλάδα όπου οι νέες ελαστικές σχέσεις εργασίας έρχονται και «πατάνε» πάνω σε μια ήδη δραματική κατάσταση που είναι η μαύρη εργασία. Και προσθέστε στο ήδη ζοφερό σκηνικό και την πρόσφατη παγκόσμια χρηματιστηριακή κρίση της οποίας τα αποτελέσματα δεν έχουμε ακόμα δει στην Ελλάδα.

Η θεσμοθέτηση όμως των ελαστικών σχέσεων εργασίας δεν σημαίνει ότι είναι θέμα κακής πολιτικής κάποιων κακών κυβερνήσεων γιατί τότε δεν θα μπορούσαμε να εξηγήσουμε την εξάπλωση τους σε όλες ανεξαιρέτως τις χώρες της Ε.Ε. και της Ευρώπης —χωρίς καμιά εξαίρεση. Αντιθέτως οι ελαστικές σχέσεις εργασίας είναι αποτέλεσμα των ανοικτών και απελευθερωμένων αγορών —που επιβαλλουν οι πολυεθνικές εταιρείες— στα πλαίσια των οποίων η επιβίωση των επιχειρήσεων περνάει μέσα από την αύξηση της παραγωγικότητας και αποτελεσματικότητας. Η οποία όμως παραγωγικότητα βασίζεται σε αποφασιστικό βαθμό στην ελαχιστοποίηση των κοινωνικών ελέγχων πάνω στην αγορά εργασίας δηλ. στις ελαστικές σχέσεις εργασίας, στην συρρίκνωση του κράτους πρόνοιας, στην μείωση της φορολογίας των επιχειρήσεων και των εργοδοτικών εισφορών κ.λπ. προκειμένου να μειωθεί το άμεσο και έμμεσο εργατικό κόστος.

Έχει αναπτυχθεί λοιπόν και στην Ελλάδα μια τεράστια φάμπρικα γραφείων ενοικίασης εργαζομένων που αναλαμβάνουν εργολαβικά υπηρεσίες παροχής υπηρεσιών μεταξύ άλλων σε δημόσιες και δημοτικές επιχειρήσεις (μια τέτοια είναι και η ΟΙΚΟΜΕΤ που προσφέρει υπηρεσίες καθαριότητας μεταξύ άλλων σε ΗΣΑΠ και ΕΒΟ) και που όχι μόνο εφαρμόζουν με ιεραποστολικό ζήλο τις θεσμοθετημένες ελαστικές σχέσεις εργασίας αλλά ακόμα χειρότερα χρησιμοποιούν και τις χειρότερες πρακτικές μαύρης εργασίας καταστρατηγώντας και τις ελάχιστες προστατευτικές διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας.

Η στάση του κράτους και των αρμόδιων υπηρεσιών του στο φαινόμενο της μαύρης εργασία κυμαίνεται από τους ανεπαρκείς, επιδερμικούς και δειγματοληπτικούς ελέγχους των επιθεωρήσεων εργασίας —που αρκετές φορές δεν ερευνούν με την ανάλογη σοβαρότητα ούτε καν τις καταγγελίες των εργαζομένων— μέχρι την εντελώς ύποπτη και υποτονική στάση του ΙΚΑ που ανέχεται την εισφοροδιαφυγή δις. ευρώ από τους εργοδότες; και από το ίδιο το δημόσιο και τους δήμους που έχουν επανδρώσει όλες τις υπηρεσίες τους με φτηνό και ευέλικτο και χωρίς δικαιώματα προσωπικό —καλύπτοντας έτσι και τις προεκλογικές ανάγκες των κομμάτων— μέχρι τον κομματικά εξαρτημένο ρόλο των θεσμικών συνδικαλιστικών οργάνων της ΓΣΣΕ και ΑΔΕΔΥ που δεν διεξάγουν μαχητικό συνδικαλιστικό αγώνα αλλά περιορίζονται σε άσφαιρες ντουφεκιές για τα μάτια του κόσμου και των οποίων η ανοχή και η κομματική εξάρτηση είναι συνυπεύθυνες για όλη την σχετική νομοθεσία που πέρασε χωρίς μια σοβαρή αντίδραση του συνδικαλιστικού κινήματος

4) Ο ρόλος των ΜΜΕ

Η στάση των κρατικών και ιδιωτικών ΜΜΕ σε όλα τα παραπάνω συνίσταται είτε στην πλήρη αποσιώπηση τους (χαρακτηριστική η περίπτωση της Κούνεβα) είτε στην επιδερμική κάλυψη τους με τελικό σκοπό τη συσκότιση των πραγματικών αιτιών, είτε σε υστερικές κραυγές (τα γεγονότα του Δεκέμβρη) με σκοπό τον εκφοβισμό των πολιτών και τη συσπείρωση τους πίσω από συντηρητικές και αυταρχικές επιλογές.

Όμως η συμπεριφορά αυτή των ΜΜΕ δεν είναι καθόλου περίεργη και δεν θα έπρεπε να εκπλήσσει κανέναν δεδομένου ότι είναι ιδιοκτησία και ελέγχονται από τις οικονομικές και πολιτικές ελίτ, εκφράζοντας τα συμφέροντα και τις συμβατές με το σύστημα αξίες των ιδιοκτητών/πολιτικών προϊασταμένων τους. Ο ρόλος τους στην πραγματικότητα είναι να αποσιωπούν τα σημαντικά θέματα που αφορούν την ζωή όλων μας και να προβάλλουν ως ειδήσεις και «άξια συζήτησης» μόνο ανώδυνα θέματα ή τα σημαντικά μέσα από συγκεκριμένη οπτική γωνία.

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ

1) Συντασσόμαστε και υιοθετούμε πλήρως και ανεπιφύλακτα τα αιτήματα της *Παναττικής Ένωσης Καθαριστριών και Οικιακού Προσωπικού* δηλ. απαιτούμε

α) Να βρεθούν άμεσα και να αποκαλυφθούν οι ένοχοι,

β) Να εφαρμοστούν τα εργατικά δικαιώματα και να σπάσουν τα εργασιακά γκέτο των εργολαβιών καθαρισμού,

γ) Να πεταχτούν έξω από τα υπουργεία και τις δημόσιες υπηρεσίες οι εργολάβοι δουλέμποροι,

δ) Καλούμε όλα τα συνδικάτα όλους τους φορείς και τους εργαζομένους στα ΜΜΕ σε ενεργητική συμπαράσταση. Επιπλέον ζητάμε: Να βγουν στο φως και να δημοσιοποιηθούν όλα τα στοιχεία και οι εργασιακές συνθήκες της ΟΙΚΟΜΕΤ, της εταιρείας/εργολάβου του δημοσίου στην οποία δούλευε η Κούνεβα.

Τα δικαστήρια που δικάζουν παραβιάσεις της εργατικής νομοθεσίας να αποτελούνται από ενόρκους. Πραγματική δημοκρατία και αυτοδιαχείριση ως την μοναδική λύση για μια κοινωνία χωρίς αφεντικά και δούλους.

2) Πλήρη πολιτικά, οικονομικά και κοινωνικά δικαιώματα σε όλους του μετανάστες, είτε «νόμιμους» είτε «παράνομους» προκειμένου να σταματήσει η επίσημη κρατική τρομοκρατία που ασκείται πάνω τους, να μπορέσουν να ενταχθούν ομαλότερα στην κοινωνία και οικονομία του τόπου και να πάψουν να τους χρησιμοποιούν ως μοχλό πίεσης σε κάθε διεκδίκηση του εργατικού και συνδικαλιστικού κινήματος. Μακροπρόθεσμα, τούτο θα σήμαινε την άμεση πολιτική, οικονομική και κοινωνική δημοκρατία, δηλ. μια Περιεκτική Δημοκρατία, για όλους τους πολίτες ανεξαρτήτου χρώματος, φύλου, εθνικότητας, φυλής ή ταυτότητας. Βραχυπρόθεσμα, αυτό που μπορεί να γίνει είναι η ίδρυση χωριστών εργατικών συλλόγων των μεταναστών για την αυτοπροστασία τους που συλλογικά θα έρχονται σε επαφή με τα συνδικάτα του κλάδου τους καθώς και τις αρχές σε θέματα που αφορούν την προστασία των δικαιωμάτων τους και την καταγγέλια παραβιάσεων τους. Οι εργατικοί αυτοί σύλλογοι θα μπορούσαν να αποτελούν και τμήματα εργατικών συνδικάτων μόνο εφόσον εξασφάλιζαν πραγματική υποστήριξη από αυτά.

3) Αγώνας για τη δημιουργία δημοτικών επιχειρήσεων που θα τις ελέγχουν οι ίδιοι οι δημότες και τελικά για τη δημιουργία αυτοδιαχειριζόμενων δήμων. Σε τέτοιους δήμους θα μπορούσε να εφαρμοστεί η πλήρης και χωρίς καμιά εξαίρεση εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας ως ελάχιστο σημείο άμυνας και εκκίνησης για τον περαιτέρω αγώνα αυτοδιαχείρισης των εργαζόμενων, το άμεσο κλείσιμο όλων των επιχειρήσεων που παραβιάζουν την εργατική και ασφαλιστική νομοθεσία, με υπέρογκα/εξοντωτικά πρόστιμα στους παραβάτες και δήμευση της περιουσίας τους μέχρι να ικανοποιηθούν στο ακέραιο όλες οι οφειλές και τα πρόστιμα. Η απαγόρευση της λειτουργίας των γραφείων ενοικίασης εργαζομένων και η αντικατάσταση όλης της σχετικής νομοθεσίας που ρυθμίζει τη λειτουργία τους. Όλες οι δημοτικές επιχειρήσεις θα προσλαμβάνουν μόνο μόνιμο προσωπικό. Να καταργηθούν τα προγράμματα stage κ.λπ. Επίδομα ανεργίας σε όλους, ανεξαιρέτως προϋποθέσεων και για όσο διάστημα είναι άνεργοι. Πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σε όλους ανεξαρτήτως προϋποθέσεων. Να σταματήσουν οι επιδοτήσεις επιχειρήσεων για πρόσληψη ανέργων και τα αποσπασματικά και αναποτελεσματικά προγράμματα επιδότησης νέων επιχειρήσεων κ.λπ. που παίζουν απλά τον ρόλο συγκάλυψης της ανεργίας καθώς και οι επιδοτήσεις των επιχειρήσεων μέσω αναπτυξιακών νόμων κ.λπ. και τα αντίστοιχα κονδύλια θα διοχετευτούν στους δήμους προκειμένου να χρηματοδοτηθούν οι δημοτικές επιχειρήσεις με προσανατολισμό την τοπική αγορά και την τοπική απασχόληση.

Οι δημοτικές αυτές επιχειρήσεις που στο στάδιο της δημιουργία τους θα μπορούσαν να χρηματοδοτούνται από δημοτικούς πιστωτικούς συνεταιρισμούς (που θα διαχειρίζονται τα ανωτέρω κονδύλια καθώς και τα έσοδα από τους δημοτικούς φόρους πάνω στην μεγάλη ακίνητη περιουσία και στα υψηλά εισοδήματα), πρέπει να ελέγχονται από δημοτικές συνελεύσεις και να λειτουργούν υπό τις συνελεύσεις των εργαζομένων στους χώρους εργασίας. Μόνο έτσι είναι δυνατό να αποκτήσουν οι πολίτες έλεγχο πάνω στην οικονομική δραστηριότητα και να πάψουν να είναι έρμαιο για το τι, πώς και για ποιόν θα παραχθεί από τις αόρατες δυνάμεις της αγοράς. Να σταματήσουν οι ιδιωτικοποιήσεις των δημόσιων υπηρεσιών και στην θέση τους να δημιουργηθούν δημοτικές μονάδες πρόνοιας, υγείας, παιδείας κ.λπ. —που επίσης θα ελέγχονται από τις ανοιχτές δημοτικές συνελεύσεις— προκειμένου να σταματήσει ο έλεγχος βασικών ανθρώπινων αναγκών από την αγορά

4) Έχοντας συνείδηση ότι:

α) στο υπάρχον θεσμικό πλαίσιο κανένας κοινωνικός έλεγχος των ΜΜΕ δεν είναι εφικτός και
β) τα ΜΜΕ που ανταγωνίζονται στα πλαίσια της οικονομίας της αγοράς για έσοδα από διαφημίσεις κ.λπ. δεν μπορούν να προσφέρουν ποιοτικά και σύμφωνα με τις ανάγκες των πολιτών προγράμματα, προτείνουμε:

Άμεσα: Καμία άδεια λειτουργίας Μ.Μ.Ε. σε ιδιώτες. Δημιουργία δημοτικών ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών (καθώς και αλλαγή των κανόνων λειτουργίας των υφιστάμενων σταθμών ώστε τα προγράμματά τους να εγκρίνονται από τις δημοτικές συνελεύσεις των πολιτών). Να αντικατασταθούν τα ελεγχόμενα από το κράτος όργανα που έχουν αναλάβει τον έλεγχο και την επιβολή πειθαρχικών ποινών στα ιδιωτικά Μ.Μ.Ε. (π.χ. ραδιοτηλεοπτικό συμβούλιο) από επιτροπές των δημοτικών συνελεύσεων —που θα έχουν την δυνατότητα όχι μόνο να επιβάλλουν πρόστιμα αλλά και να ανακαλούν τις άδειες λειτουργίας τους όταν αυτά παραβιάζουν τις αρχές λειτουργίας που έχουν τεθεί από τις δημοτικές συνελεύσεις. Να δοθεί υποχρεωτικά χρόνος και χώρος στα ΜΜΕ για την κάλυψη τοπικών θεμάτων από τις δημοτικές συνελεύσεις.

Μακροπρόθεσμα: Τα ιδιωτικοποιημένα σήμερα Μ.Μ.Ε. και οι αντίστοιχες άδειες να περιέλθουν στους δήμους και στις δημοτικές συνελεύσεις των πολιτών και να αντικατασταθούν από εναλλακτικά δημοτικά ΜΜΕ (ραδιόφωνα, τηλεοράσεις, ιστοσελίδες, εφημερίδες, περιοδικά κ.λπ.) με όσο το δυνατό ευρύτερη λαϊκή συμμετοχή. Τη γενική κατεύθυνση του προγράμματος/περιεχομένου θα την καθορίζουν οι δημοτικές συνελεύσεις των πολιτών. Η διαχείριση τους θα γίνεται από τις συνελεύσεις των εργαζόμενων σε αυτά που θα λογοδοτούν άμεσα στις ανοιχτές δημοτικές συνελεύσεις. Τα δημοτικά ΜΜΕ θα μπορούσαν στο άμεσο μέλλον να συνδεθούν μεταξύ τους συνομοσπονδιακά για τη δημιουργία περιφερειακών και αργότερα εθνικών ΜΜΕ με πρόγραμμα που θα συνίσταται από τις σημαντικότερες ειδήσεις/προγράμματα των επιμέρους δημοτικών ΜΜΕ.

Είναι επομένως επιτακτική η ανάγκη σήμερα περισσότερο από ποτέ για τη δημιουργία ενός μαζικού αντισυστημικού κινήματος στην Ελλάδα αλλά και διεθνώς με στόχο την ανατροπή του υπάρχοντος καταδυναστευτικού για την ανθρωπότητα συστήματος της οικονομίας της αγοράς, που σήμερα καταδικάζει εκατομμύρια ανθρώπους στην ανεργία, τη φτώχεια και την εξαθλίωση και της αντιπροσωπευτικής «δημοκρατίας», όπου οι εγκληματικές ελίτ δεν διστάζουν να χρησιμοποιούν την ωμή φυσική βία εναντίον των λαών τους και άλλων λαών για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων τους και αυτών των οικονομικών ελίτ. Ενός κινήματος που θα θεμελιώνεται πάνω σε ένα σαφές συνολικό πρόταγμα που θα αποδίδει τη σημερινή πολυδιάστατη κρίση στη συγκέντρωση εξουσίας/δύναμης στα χέρια των λίγων, μεταβατική στρατηγική και προϋποθέσεις για τη νέα κοινωνία που θα στηρίζεται στην ισοκατανομή της δύναμης μεταξύ όλων των πολιτών, δηλαδή την κατάργηση των εξουσιαστικών σχέσεων και δομών, μια ανασύνθεση και υπέρβαση των ιστορικών αντισυστημικών παραδόσεων (της δημοκρατικής/αυτόνομης παράδοσης, της σοσιαλιστικής και των αντισυστημικών τάσεων μέσα στα σύγχρονα κοινωνικά κινήματα (φεμινιστικό, οικολογικό, μειονοτήτων). Πρέπει άμεσα όλες οι αντισυστημικές δυνάμεις (σοσιαλιστικές, ελευθεριακές) να συμπαραταχθούν με ένα ελάχιστο κοινό πρόγραμμα δράσης για την ανατροπή του συστήματος.

**ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΙΣΟΚΑΤΑΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ,
ΧΩΡΙΣ ΣΥΣΤΗΜΙΚΗ ΒΙΑ, ΕΙΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ, ΕΙΤΕ ΦΥΣΙΚΗ!**

**ΚΑΤΩ ΟΙ ΑΠΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΕΣ ΥΠΗΡΕΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΗΣ «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ»!**

ΓΕΝΑΡΗΣ 2009

[ΔΙΚΤΥΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ]
www.inclusivedemocracy.org